

อนุสาวรีย์แห่งชัยชนะในสงครามอานามสยามยุทธ
กัมพูชา เวียดนาม : วัดชัยชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร
VICTORY MONUMENT, ANAM-SIAM WAR IN CAMBODIA AND VIETNAM:
WAT CHAICHANA SONGKHRAM, BANGKOK

มัลลิกา ภูมะธน

Mallika Phumathon

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: raphind@yahoo.com

Received December 18, 2024

Revised January 15, 2025

Accepted February 15, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้เขียนถึง อนุสาวรีย์แห่งชัยชนะในสงครามอานามสยามยุทธ เขมร เวียดนาม : วัดชัยชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร อันเป็นศาสนสถานในพระพุทธศาสนาที่สะท้อนแนวคิดในเรื่องชัยชนะกับการสร้างอนุสรณ์สถานในพระพุทธศาสนา ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย การสังเกตจากพื้นที่จริง และเขียนนำเสนอในรูปแบบบทความทางวิชาการ การสร้างอนุสรณ์สถานที่เกี่ยวข้องชัยชนะจากสงครามมีอยู่ทั่วไปทั่วโลก โดยวัดชัยชนะสงคราม เป็นอีกสถานที่หนึ่งที่ถูกสร้างด้วยคตินี้ กล่าว โดยเป็นวัดในพระพุทธศาสนาที่สร้างขึ้นในบริเวณบ้านและที่ดินของเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) แม่ทัพใหญ่ในสมัยรัชกาลที่ 3 ภายหลังจากเดินทางไปรบชนะญวนและเขมรกลับมา ได้มีจิตศรัทธายกที่ดินและบ้านถวายเป็นวัด ตั้งชื่อว่า “วัดชัยชนะสงคราม” เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งการมีชัยชนะสงคราม อยู่ในพื้นที่คลองถม ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร วัดถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ของชัยชนะในสมรภูมิกัมพูชา โดยมีวัดหรือศาสนสถานที่เกี่ยวข้องสงครามและเหตุการณ์นี้ อาทิ วัดเทพศิลา วัดพระไกรสิทธิ์ (น้อย) และ วัดปราบปัจจามิตร หรือ วัดกระโดน (รัศุกุลบุตรธำรง) ที่เมืองพระตะบอง ที่สร้างเมื่อ พ.ศ. 2388 วัดพระพุทธโฆษาจารย์ หรือ วัดเงินผุ่จอมแก้ว (รัศุกุลบุตรธำรง) ที่พนมเปญ ล้วนเนื่องจากเหตุการณ์ในสมรภูมิในครั้งนั้นด้วย ประหนึ่งเป็นอนุสรณ์แห่งสงครามและการต่อสู้ในอดีตด้วย

คำสำคัญ: อนุสาวรีย์แห่งชัยชนะ, อานามสยามยุทธในเขมรและเวียดนาม, วัดชัยชนะสงคราม

Abstract

This article discusses the Monument of Victory in the Anam-Siam War in Cambodia and Vietnam: Wat Chai Chana Songkhram in Bangkok as a Buddhist religious site that reflects concepts of victory and the creation of memorials in Buddhism. The research methodology included document studies, research papers, field observations, and presentation in academic article format. Memorials commemorating war victories exist throughout the world, with Wat Chai Chana Songkhram being one such site created with this concept in mind. This Buddhist temple was built on the land and former residence of Chao Phraya Bodindecha (Singh Singhaseni), a chief commander during the reign of King Rama III. After returning victorious from battles against the Vietnamese and Cambodians, he faithfully donated his land and house to establish a temple named “Wat Chai Chana Songkhram” (Temple of Victory in War) as a

memorial to his war triumph. Located in the Khlong Thom area of Samphanthawong District in Bangkok, the temple was constructed to commemorate the victory in the Cambodian battlefield. Other religious sites related to this war and events include Wat Thep Leela, Wat Phra Kraisi (Noi), and Wat Prap Patchamit, or Wat Kradon (វត្តក្រាលដូនចា) in Battambang, built in 1845, and Wat Phra Phutthaghosachan, or Wat Chen Dom Daek (វត្តច្រះពុទ្ធសោមចា) in Phnom Penh. All of these are connected to the events of that battlefield, serving as memorials to the wars and struggles of the past.

Keywords: Victory Monument, Anam-Siam War in Cambodia and Vietnam, Wat Chai Chana Songkhram

บทนำ

อนุสรณ์สถานหรือสถานที่ที่ถูกสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะมีอยู่ทั่วโลก เรียกว่าชัยชนะของสงครามเป็นสัญลักษณ์ที่ผู้ชนะพึงสร้างอนุสรณ์สถานไว้เป็นหลักฐานหรือเฉลิมฉลองต่อชัยชนะนั้น ๆ กรณีของผู้เขียนมาร่วมพิธีพระราชทานเพลิงศพ 17 มีนาคม 2567 พระราชวริยยะสุนทร (ยีน วรกีจโจ) อดีตคณบดี คณะสังคมศาสตร์ และอดีตรองอธิการบดี มจร ณ วัดชัยชนะสงคราม (วัดตึก) กรุงเทพมหานคร (พระมหาสยาม สยามิโก และคณะ, 2567) โดยความเป็นมาของวัดชัยชนะสงคราม คือวัดที่ถูกสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะ ด้วยเหตุการณ์ของสงคราม ในสมรภูมิกันตลึง (ถนน อานามวัฒน์, 2516) ที่มีพื้นที่การต่อสู้ในกัมพูชา และบางส่วนของเวียดนาม โดยมีเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) และความทรงจำร่วมบางประการเช่นรัชกาลที่ 3 กับการให้ชุดคลองแสนแสบ (วราภรณ์ จิวชัยศักดิ์, 2556) การสร้างวัดร่วมกับเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานในเหตุการณ์นั้น ๆ (รุ่งอรุณ กุลธำรง, 2556) ดังนั้นภาพจำเหล่านี้จึงปรากฏเป็นความทรงจำของผู้เขียน ในฐานะที่เคยใช้ชีวิตอยู่ในกัมพูชาเรียนรู้ผ่านเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับกัมพูชาและบทบาทของเจ้าพระยาบดินทรเดชา ในพื้นที่ของเขมร จนกระทั่งเมื่อได้มีโอกาสมาที่วัดชัยชนะสงคราม จึงเยี่ยมชมภาพรวมพร้อมกับชมประวัติศาสตร์เชิงพื้นที่อันเนื่องด้วยกัมพูชา เวียดนาม อนุสรณ์สถานแห่งความทรงจำที่เนื่องด้วยสงครามและการสร้างวัดในพระพุทธศาสนาให้เป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะแห่งสงครามในอดีตนั้น ซึ่งจะได้เขียนนำเสนอแบ่งปันข้อมูลเชิงประจักษ์จากพื้นที่ของศาสนสถานนี้ต่อไป

ภาพที่ 1 ผู้เขียนร่วมพิธีพระราชทานเพลิงศพ พระราชวริยยะสุนทร (ยีน วรกีจโจ) อดีตเจ้าอาวาสวัดชัยชนะสงคราม (วัดตึก) กรุงเทพมหานคร อันเป็นที่มางานเขียนนี้

ที่มา: ภาพผู้เขียน

ภาพที่ 2 พิธีพระราชทานเพลิงศพ พระราชวริยະสุนทร (ยีน วรกิจใจ) อดีตเจ้าอาวาสวัดชัยชนะสงคราม (วัดตึก) และสถาปัตยกรรมที่สะท้อนความเกี่ยวเนื่องเป็นรูปสิงห์ (เสนีย์) ที่หน้าบ้านอุโบสถวัด
ที่มา: ภาพผู้เขียน

ชัยชนะกับศาสนสถานในพระพุทธศาสนา

การแสดงออกต่อชัยชนะ หรือความสำเร็จ คงเป็นเรื่องปกติของมนุษย์ แต่วิธีการหรือนัยของการแสดงออกคงแตกต่างกันไปตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เหมาะสม ดังกรณีของการสร้างอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เพื่อเทิดทูนวีรกรรมของทหาร ตำรวจ และพลเรือนที่เสียชีวิตไปในกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศส เรื่องการปรับปรุงพรมแดนไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศส ซึ่งในครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิต 59 คน ทั้งทหาร ตำรวจ และพลเรือน โดยพลเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา เป็นผู้วางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2484 และจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นผู้ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2485 ที่นัยหนึ่งเป็นการอธิบายถึงชัยชนะของสงครามอินโดจีน หรือการสร้างวัดใหญ่ชัยมงคล พระนครศรีอยุธยา ในช่วงสมัยของพระนเรศวร (พ.ศ. 2133-2148, 14 ปี 271 วัน) ที่ถือว่าการประกาศเอกราชเป็นนัยสำคัญของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ รวมไปถึงเมื่อคราวพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเสด็จขึ้นครองราชสมบัติเป็นปฐมบรมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี พ.ศ. 2325-2352 เมื่อพุทธศักราช 2325 มีพระราชประสงค์ที่จะสร้างสิ่งก่อสร้างขึ้นให้คล้ายคลึงกับกรุงศรีอยุธยามากที่สุด วัดที่ตั้งอยู่ใกล้พระบรมมหาราชวังได้ทรงปฏิสังขรณ์ใหม่ ตลอดจนเปลี่ยนชื่อวัดให้เหมาะสม โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อวัดกลางนาเป็นวัดทองปุม และให้เป็นวัดพระสงฆ์ฝ่ายรามัญ เช่นเดียวกับวัดทองปุมที่กรุงศรีอยุธยา เพื่อเทิดเกียรติทหารชาวรามัญในกองทัพ สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท พ.ศ. 2286-2346 ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการต่อสู้กับพม่าในสงครามเก้าทัพ เมื่อ พ.ศ. 2328 สงครามที่ทำดินแดนและสามสบ เมื่อ พ.ศ. 2329 และสงครามที่นครลำปาง ป่าซาง เมื่อ พ.ศ. 2330 สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาทได้ทรงบูรณปฏิสังขรณ์วัดทองปุมแล้วถวายเป็นพระอารามหลวงโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่ว่า วัดชนะสงคราม เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท ทรงมีชัยชนะต่อพม่าในการรบทั้ง 3 ครั้ง รวมไปถึงการสร้าง วัดชัยชนะสงคราม จังหวัดตาก ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะเช่นกัน ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. 2258 เดิมชื่อ วัดท่าชัย หรือ วัดดอยท่าชัย แต่ชาวบ้านนิยมเรียกว่า วัดท่าแค ตามชื่อหมู่บ้าน สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ในการที่กองทัพอยุธยาได้รับชัยชนะในการรบสู้กับข้าศึกในสมัยสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ โดยบริเวณด้านหลังหมู่บ้านมีคันคูซึ่งสมเด็จพระมหาจักรพรรดิมีรับสั่งให้ทหารขุดดินทำคันคูด้านทานกองทัพข้าศึก บริเวณที่ขุดปัจจุบันเรียกว่า หนองคา ยังปรากฏให้เห็นอยู่ หรือวัดอาษาสงคราม ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะ แต่เป็นการตีความอีกแบบว่าสงครามทำให้มีคนตายจึงประหนึ่งเป็นการสร้างเพื่อล้างบาป ซึ่งมีประวัติว่าสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2363 สมิงอาสาสงครามหลังรบชนะ

เข้าศึกษาได้ถวายที่ดินเพื่อสร้างวัดเป็นการล้างบาปและตั้งนามวัดตามราชทินนาม วัดได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2496

อีกนัยหนึ่ง หากผ่านกระบวนการตีความ กรณีเมื่อจำเพาะไปที่กัมพูชา ศาสนสถานในพระพุทธศาสนา กรณีของนครม ย่อมเป็นเครื่องยืนยันต่อชัยชนะของพระพุทธศาสนาต่อรัฐอินเดีย ในช่วงคาบเกี่ยวและเป็นรอยต่อของกันและกัน หรือบุโรพุทโธ แห่งอินโดนีเซียที่ได้ชื่อว่าเป็นศาสนสถานในพระพุทธศาสนาที่ใหญ่ที่สุดในโลก ได้เป็นเครื่องยืนยันต่อประเด็นสาธารณะให้เห็นได้อย่างชัดเจน ว่าเป็นมรดกของพระพุทธศาสนาอีกนัยหนึ่งเป็นอนุสรณ์แห่งกาลเวลาที่ยืนยันว่าพระพุทธศาสนาเคยเจริญหรือมีถูกยอมรับโดยฝ่ายปกครอง จนกระทั่งกลายเป็นส่วนสำคัญของสังคมในช่วงเวลานั้นด้วยเช่นกัน

วัดทางพระพุทธศาสนากัมมรดกจากสงครามของเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

หากศึกษาสงครามอานามสยามยุทธในสมรภูมิของกัมพูชา เวียดนาม จะพบว่ามิบุคคลเช่น เจ้าพระยาบดินทรเดชา เป็นบุคคลสำคัญ การขุดคลองแสนแสบ (ศานติ ภัคดีคำ, 2553) การสร้างวัดที่เนื่องด้วยการขุดคลอง การสร้างวัดไว้เป็นอนุสรณ์สถานแห่งความสำเร็จ หรือการแสดงออกต่อความสำเร็จในบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งวัดชัยชนะสงคราม ที่ผู้เขียนได้เดินทางไปร่วมงานศพก็เป็นอีกสถานที่หนึ่ง ด้วยความทรงจำและรับรู้ของผู้เขียนวัดแห่งนี้เป็นวัดที่เนื่องด้วยสงคราม หรือสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะ และยังมีเหตุการณ์ที่เนื่องด้วยวัดดังกล่าวก็คือเจ้าคุณอิน พระราชวิริยสุนทร (อิน วรกิจใจ), พ.ศ.2540-2566 เป็นอดีตคณบดีที่ผู้เขียนปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ 1 มิถุนายน 2567 ในปัจจุบัน และบุคคลที่เป็นรักษาการเจ้าอาวาสในปัจจุบัน พระศรีรัตนวิมล (วิโรภร รตนปญโญ พ.ศ.2566) เป็นอดีตนิสิตที่ผู้เขียนเคยบรรยายถวายความรู้ในระดับปริญญาเอกสาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ ซึ่งมีความทรงจำเนื่องด้วยวัดชัยชนะสงครามและเนื่องด้วยบุคคลที่อยู่อาศัยที่วัดแห่งนี้ ในส่วนการเดินทางครั้งนี้เมื่อไปร่วมงานศพแล้ว จึงให้ประวัติถึงเจ้าพระยาบดินทรเดชา ในสงครามในพื้นที่กัมพูชา โดยเนื่องด้วยการสร้างวัดเป็นอนุสรณ์สถานแล้ว ยังมีลักษณะอีกประการหนึ่งคือการสร้างวัดหรือทำกิจกรรมที่เนื่องด้วยศาสนาใน 2 กรณีคือเป็นชาวพุทธแสดงออกต่อความเชื่อทางศาสนาในฐานะเป็นวิถีของชาวพุทธ อีกนัยหนึ่งเป็นประหนึ่งการสำนึกต่อความรุนแรงในฐานะที่เป็นสถานที่ “ไถ่ถอน” ต่อสำนึกบางประการทางศาสนา และอีกกรณีหนึ่งเป็นการสะท้อนคิดเพื่อบอกว่า ผิดแต่ก็ไถ่ถอนความผิดด้วยการแสดงออกอีกสิ่งหนึ่ง

วัดชัยชนะสงคราม เดิมชื่อ “วัดตึก” สร้างขึ้นในบริเวณบ้านและที่ดินของเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) แม่ทัพใหญ่ในสมัยรัชกาลที่ 3 ภายหลังจากเดินทางไปรบชนะญวนและเขมรกลับมา ได้มีจิตศรัทธายกที่ดินและบ้านถวายเป็นวัด ตั้งชื่อว่า “วัดชัยชนะสงคราม” เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งการมีชัยชนะสงครามอยู่ในพื้นที่คลองถม ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร รวมไปถึงการสร้างศาสนสถานในพื้นที่ของสงครามอย่าง วัดพระพุทธโฆษาจารย์ ที่มีข้อมูลว่าได้รับการบูรณะโดยเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เมื่อครั้งที่ยกทัพมาที่กรุงพนมเปญ สันนิษฐานว่าวัดคงเกิดความเสียหายมากหลังจากเวียดนามเข้ามาปกครองพนมเปญ เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ได้บูรณปฏิสังขรณ์วัดและสร้างเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ใน พ.ศ. 2385 เป็นเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองทรงเครื่อง วัดพระพุทธโฆษาจารย์ หรือ วัดเงินฐ้อมแก้ว (វត្តព្រះពុទ្ធសោភាណា) เป็นวัดที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา (ศานติ ภัคดีคำ, 2560) ด้วยเหตุที่วัดอยู่ใต้โอรังจินตีเหล็ก จึงได้ชื่อว่า “วัดเงินฐ้อมแก้ว” ซึ่งแปลว่า “จินตีเหล็ก” ตามประวัติสร้างขึ้นตามพระบรมราชโองการของเจ้าพระยาญาติ ผู้ตั้งเมืองพนมเปญ ได้สถาปนากษัตริย์เป็นราชธานีครั้งแรกในปี พ.ศ. 1978 แล้วสร้างวัดวาอารามพร้อม ๆ กันหลายวัด ดังความว่า พระบรมมหาราชวังได้ก่อสร้างขึ้นทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของภูเขาโดนเปญ (เขายายเพ็ญ) พระองค์ได้จัดแจงขุดคลอง พูนดินก่อสร้างถนนหนทาง และวัดพนมให้ได้สุดสวยงาม เจดีย์ใหญ่เหนือยอดเขาโดนเปญ ตั้งอยู่ด้านหลังพระวิหาร ได้ถูกก่อสร้างโดยพระองค์ เพื่อที่จะประดิษฐานพระพุทธรูปจตุรทิศ

ทำด้วยสัมฤทธิ์ พระองค์ได้จัดแจงสร้างวัดวาอารามที่รอบวัดพนม มีวัดลังกา สำหรับประดิษฐานพระคัมภีร์ไตรปิฎก วัดอุณาโลมและวัดพระพุทธโฆสะ วัดเจ็นต้อมแตก-วัดจันทิเหล็ก

ส่วนความเกี่ยวเนื่องกับเจ้าพระยาบดินทรเดชา เมื่อครั้งที่ยกทัพมาที่กรุงพนมเปญ สันนิษฐานว่า วัดพระพุทธโฆสจารย์ คงเกิดความเสียหายมากหลังจากเวียดนามเข้ามาปกครองพนมเปญ เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จึงได้บูรณปฏิสังขรณ์วัดและสร้างเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ใน พ.ศ. 2385 เป็นเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองทรงเครื่อง หน้าวัดมีตุ๊กตาจีนแต่งตัวแบบทหารจีนสมัยราชวงศ์หมิง ด้านหน้าวิหารโดยมีศิลาจารึก เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ปักอยู่ด้านหน้าเจดีย์ (ศานติ ภัคคีคำ, 2549) ศาสนสถานอีกแห่งหนึ่งในเหตุการณ์สงครามในกัมพูชา คือ วัดปราบปัจจามิตร หรือ วัดกระโดน (វត្តក្តួនសួន) อยู่ในเมืองพระตะบอง (วลัยลักษณ์ ทรงศิริ, 2022) ที่มีข้อมูลว่าสร้างในช่วง พ.ศ.2388 ที่มีความดังปรากฏใน ว่า วัดกโกลเป็นวัดโบราณ มีกำเนิดในสมัยนั้นด้วย แต่เดิมวัดนี้เป็นที่ตั้งค่ายของเจ้าพญาบดินทร แต่ภายหลังได้อุทิศที่ดินนี้ถวายพระพุทธศาสนา เพื่อสร้างวัดอารามแห่งหนึ่งชื่อว่า “วัดปราบปรามปัจจามิตร” เขาสังเกตเห็นมีเหลือเจดีย์ ข้างหลังพระวิหาร ในลักษณะการตกแต่งที่แปลกแตกต่างจากวัดอื่น ๆ ในจังหวัด พระตะบอง เรื่องเล่าว่าเมื่อครั้งที่เจ้าพระยาบดินทรเดชานำช้างเดินผ่านช้างทั้ง 4 เชือกหยุดพร้อมกันถือว่าเป็นลางดี ท่านจึงให้สร้างวัดขึ้นที่นี่ ด้านหน้าอุโบสถก็มีรูปปั้นช้าง 4 เชือกจำลองเหตุการณ์ในครั้งนั้น ต่อมาวัดนี้ก่อสร้างใหญ่โตเป็นวัดประจำตระกูลอภัยวงศ์ เจ้าเมืองพระตะบองที่ครองเมืองพระตะบองตั้งครั้งรัชกาลที่ 1 จนถึงรัชกาลที่ 5

อุโบสถเป็นรูปแบบที่นิยมสร้างกันในกัมพูชา รูปแบบเช่นเดียวกับที่วัดแก้วพิจิตร หน้าบ้านอุโบสถทั้งด้านหน้าและหลัง เป็นตราจักรีวางบนพระแสงขรรค์ชัยศรี เปล่งแสงทองบนลวดลายชดช้อย ส่วนด้านหลังเป็นรูปพระตะบองบนพานแว่นฟ้า สัญลักษณ์ตำแหน่งเจ้าพระยาคทาธรธรณินทร์ ภายในอุโบสถมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวพระตะบองศรัทธามาก คือ เสาพระ 4 หน้า ที่เล่ากันว่าลอยมากับน้ำมีลักษณะเป็นท่อนไม้ แต่ด้านบนสลักเป็นรูปพระพุทธรูปทั้งสี่ด้าน ส่วนพระประธานในปัจจุบันเป็นองค์ใหม่ สร้างขึ้นหลังจากเขมรแดงทำลายองค์เดิมแล้วนำไปทำถนอม และยังมีเสาไม้ในอุโบสถประดับด้วยแผ่นทองเหลืองแกะสลักพันรอบเสาทุกต้นไว้ ด้านหลังอุโบสถมีเจดีย์บรรจุอัฐิของผู้คนในตระกูลอภัยวงศ์ ซึ่งตรงประตูทางเข้ามีปูนปั้นเจ้าพระยาอภัยภูเบศร (ชุ่ม อภัยวงศ์) ยืนอยู่ตรงขอบประตู

ส่วนตึกอาคารหลังเก่าที่เคยใช้เรียนพระปริยัติธรรมทรุดโทรมมากแล้ว และมีปูนปั้นรูปต่าง ๆ เป็นปริศนาธรรมประดับตามเสาหมวกกำแพง ภายในวัดมีสระน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่มีความเชื่อกำกับว่ามีการนำพุนดินไปถมสร้างเป็นอาคารโบสถ์ (วลัยลักษณ์ ทรงศิริ, 2022)

ภาพที่ 3 วัดชัยชนะสงคราม (วัดตึก) กรุงเทพมหานคร และวัดที่พนมเปญ อนุสรณ์ของเจ้าพระยาบดินทรเดชา อันเนื่องด้วยสงครามและสัญลักษณ์แห่งชัยชนะ

ที่มา: ภาพออนไลน์

เนื้อความจารึกโดยย่อคือ ในปี พ.ศ. 2385 ตรงกับแผ่นดินรัชกาลที่ 3 เจ้าพระยาบดินทรเดชา ได้รับพระบรมราชโองการให้ยกทัพออกจากกรุงเทพมหานคร ไปปราบผู้ล่งล้ำเข้ามาอยู่ในกรุงพนมเปญ ครั้งสำเร็จ เจ้าพระยาบดินทรเห็นวัดวาอารามน้อยใหญ่มีความเสียหายมาก ก็เกิดจิตกุศลถึงกับสละทรัพย์จ้างวานไพร่พลช่วยกันซ่อมแซมวัดต่าง ๆ ให้เป็นพุทธสถานสืบไป และ “สร้างเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ประดิษฐานขึ้นใหม่อีกองค์หนึ่ง สูงห้าวาสามศอกคืบ พุทธศักราชล่วงได้ 2385” ข้อความ

ต่อจากนั้น เป็นการอัญเชิญเทวดามาร่วมรับรู้ หรือข้อมูลอันว่าด้วยวัดไชยชุมพลสงคราม อันมีที่มาประวัติว่า ด้วยเรื่องศาสนสถานกับชัยชนะในสงครามที่ว่า พระเจดีย์เก่าแก่ที่ตั้งอยู่ใกล้พระอุโบสถหลังเก่า กรมศิลปากร ได้จัดขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานไว้ ตามประกาศครั้งที่ 1 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2478 ในสมัยโบราณกองทัพไทยได้เคยชุมพลเหล่าทหารที่ทแกล้วร่วมพิธีตั้งศาลเพียงตา บวงสรวงเทพารักษ์ทางไสยศาสตร์ ก่อนที่จะออกไปรบประจันกับเหล่าศัตรู โดยชุมชุมร่วมพิธีกัน ณ ตรงที่ตั้งพระเจดีย์องค์นี้ และได้สร้างเจดีย์นี้เพื่อเป็นนิมิตลงชัย ชื่อ ไชยชุมพล แสดงว่าพระเจดีย์นี้สร้างขึ้นในที่ชุมพล ต่อมาขนานนามวัดให้เหมาะสมตามชัยนิมิตนี้

ดังนั้นในเหตุการณ์ที่เนื่องด้วยเจ้าพระยาบดินทรเดชา จึงเนื่องด้วยความสำคัญดังกล่าว และก่อให้เกิดแนวคิดเรื่องอนุสรณ์สถานกับความเชื่อที่เนื่องด้วยสงคราม ดังนั้นวัดชัยชนะสงครามที่ผู้เขียนเดินทางไปเฝ้าศพ จึงเนื่องด้วยเขมรแต่เป็นการสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์สถาน คติของการสร้างวัดจึงเป็นคติหนึ่งของสังคมไทยหรือบรรพชนของสยามกับการสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์ รวมทั้งคติของการสร้างวัดนัยหนึ่งเพื่อเป็นการไถ่ถอนสำนึกบาปบางประการ อีกนัยหนึ่งเป็นการแสดงออกที่เรียกว่าพลังแห่งศรัทธาในพระพุทธศาสนา และที่สำคัญ อาจเป็นคตินิยมของชนชั้นปกครองที่มองว่าการสร้างวัดคือการแสดง “ทาน” ตามหลักของผู้บำนาในข้อ ทศพิธราชธรรม จึงกลายเป็นคตินิยมที่ว่าสร้างวัดให้ลูกวิ่งเล่น หรือคิดว่าด้วยการสร้างวัดเพื่อเอาใจชนชั้นนำ ดังคติการสร้างวัดในช่วงสมัยรัชกาลที่ 2 และ รัชกาลที่ 3 กรณีของวัดชัยชนะสงคราม รวมทั้งวัดอื่น ๆ อีกจำนวนมาก แต่ที่ยกมาเป็นคติของการสร้างวัดเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแห่งตระกูลหรือสายตระกูลดังปรากฏในบริบทของสังคมไทย

ภาพที่ 4 วัดใหญ่ชัยมงคล อยุธยา วัดชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร
อนุสรณ์สถานแห่งชัยชนะที่เนื่องด้วยศาสนสถานในพระพุทธศาสนา
ที่มา: ภาพออนไลน์

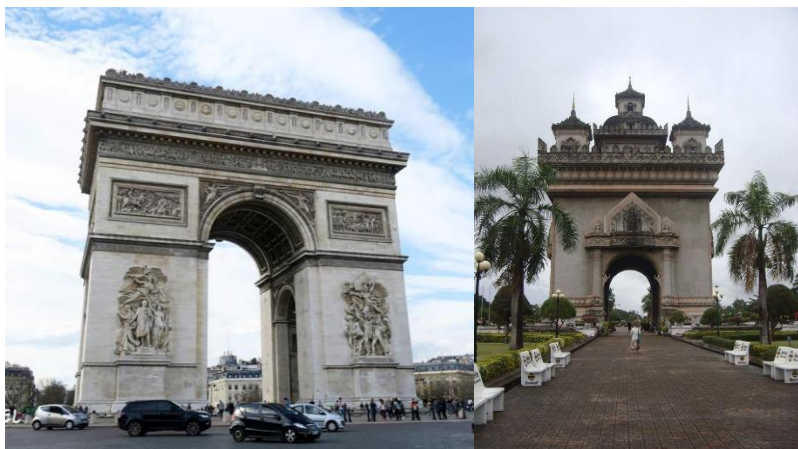

ภาพที่ 5 อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และ อนุสรณ์ดอนเจดีย์ชัยชนะแห่งพระนเรศวร
ที่มา: ภาพออนไลน์

อนุสรณ์แห่งชัยชนะ

คติแห่งชัยชนะมีอยู่ทั่วโลก เป็นการสร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความทรงจำ และในเวลาเดียวกันก็เป็นอนุสรณ์แห่งกาลเวลาด้วย ดังที่ทั่วโลกรู้จัก 1.ประตูชัยแห่งติตุส (Arch of Titus) 2.ประตูชัยแห่งออริองค์ (Triumphal Arch of Orange) 3.ประตูชัยสีดำ (Porte Noire) 4.ประตูชัยแห่งแซ็ปติมิอุส แซเวอรัส ในเมืองเลปติส เมกนา (Arch of Septimius Severus in Leptis Magna) 5.ประตูชัยแห่งแซ็ปติมิอุส แซเวอรัส ในกรุงโรม 6.ประตูชัยแห่งคาราคัลลา (Arch of Caracalla) 7.ประตูชัยแห่งกาเลริอุสและห้องโถงกลม 8.ประตูชัยแห่งคอนสแตนติน (Arch of Constantine) 9.ประตูชัยแห่งปราสาทนุโอโว (Arch of Castel Nuovo) 10.ประตูชัยแซ็ง-เดอนี (Porte Saint-Denis) ซึ่งมีความหมายเป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะหรือการชนะเป็นความหมายร่วมกันและกัน

ในกรณีของคติเรื่องสร้างอนุสรณ์แห่งชัยชนะ มีอยู่หลายแห่งด้วยกันทั้ง “ถนนเชียงใหม่” ตั้งชื่อเป็นอนุสรณ์สงคราม เมื่อครั้งสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท ร่วมกันตีเมืองเชียงใหม่คืนจากพม่า (กองบรรณาธิการ ศิลปวัฒนธรรม, 2567) อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เป็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะ ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2485 ในเขมรเองก็มีวีเมียนเอกราช (Victory Monument) ที่ว่าด้วยชัยชนะหรือการได้มาซึ่งเอกราชของกัมพูชาจากฝรั่งเศส การสร้างวัดเทพศิลา การสร้างวัดพระไกรสิทธิ์ (ศานติ ภักดีคำ, 2557) จึงมีความหมายเป็นอนุสรณ์แห่งสงครามและชัยชนะด้วย หรืออาจไม่ถึงกับนิยามแบบวัดที่มีชื่อตรงตามศัพท์ก็ตาม เช่น “ชนะสงคราม” แต่องค์ประกอบของการสร้างมีนัยอันเนื่องด้วยสงคราม รวมไปถึงการสร้างวัดที่เจ้าพระยาบดินทรในฐานะแม่ทัพกัมพูชาในขณะนั้นเป็นผู้บัญชาการรบในพื้นที่กัมพูชา อาทิ วัดปราบปัจฉามิตรหรือวัดกระโดน (รัศมีคุณธรรมา) ที่พระตะบอง เมื่อ พ.ศ. 2388 วัดพระพุทธโฆสาจารย์ หรือ วัดเงินฐิ่อมแก้ว (รัศมีคุณธรรมา) ที่พนมเปญ (โพสท์ทูเดย์, 2558) และอาจเรียกว่าเป็นวัดประจำตระกูลก็อาจกล่าวได้ ส่วนวัดที่เนื่องด้วยชัยชนะทั้งวัดชนะสงคราม บางลำพู กรุงเทพมหานคร วัดชัยชนะสงคราม สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร วัดชัยชนะสงคราม (จังหวัดตาก) วัดไชยชุมพลชนะสงคราม (กาญจนบุรี) วัดใหญ่ชัยมงคล (พระนครศรีอยุธยา) ล้วนเป็นวัดที่เนื่องด้วยสงครามหรือมีความเป็นมาโดยมีคติของสงครามเป็นตัววัดทั้งสิ้น ผู้คนนิยมไปกราบไหว้เพื่อขอให้พระอำนวยการให้ตนมีชัยและชนะต่ออริราชศัตรู มากกราบไหว้บูชาเสริมสิริมงคลแก่ตัวเอง เป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จ ดังนั้นจึงนิยามความหมายเป็นศาสนสถานในพระพุทธศาสนาที่อนุสรณ์สถานแห่งชัยชนะและสงคราม

ภาพที่ 6 ประตูชัยที่ฝรั่งเศส ประตูชัยที่เวียงจันทน์ ว่าด้วยเรื่องชัยชนะ แต่ตีความและให้คำอธิบายแตกต่างกัน

ที่มา: ภาพผู้เขียน

ภาพที่ 7 อนุสาวรีย์เอกราช และอนุสรณ์สถานชัยชนะกลางกรุงเทพมหานคร
ที่มา: ภาพออนไลน์

สรุป

ดังนั้นอนุสรณ์สถานแห่งการสร้างวัดตั้งกรณีการสร้างวัดชัยชนะสงคราม ของเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จึงเป็นประหนึ่งอนุสรณ์สถานแห่งสงครามแต่ใช้คติความเชื่อจากวัดและศาสนามาเป็นฐานในการแสดงออก รวมทั้งวัดที่มีชื่ออันเนื่องด้วยการสร้างศาสนสถาน “ชนะสงคราม” ๗ หรือการสร้างอนุสรณ์แห่งชัยชนะเป็นคตินิยมที่เป็นสากล เรียกว่า “ความยินดี” เป็นเรื่องของมนุษย์ในโลกนี้ หากย้อนกลับไปในกัมพูชา ก็จะเห็นอนุสรณ์แห่งชัยชนะของเวียดนามในคราวชนะเขมรแดง ที่เรียกว่าอนุสาวรีย์ 7 มกราคม 1979 หรือการชนะได้เอกราชของพระเจ้าสีหนุในคราวได้เอกราชจากฝรั่งเศส ก็จะมีอนุสรณ์แห่งเอกราชนั้นที่เรียกว่า “วิมานเอกราช” ซึ่งมีนัยของความทรงจำ มีนัยของเหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีต ล้วนเป็นเรื่องน่าทรงจำ หรือควรค่าแก่การจดจำทั้งสิ้น

เอกสารอ้างอิง

- ถนอม อานามวัฒน์. (2516). ความสัมพันธ์ระหว่างไทยเขมรและญวนในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาสยัม สยามิโก และคณะ. (2567). อนุสรณ์พิธีพระราชทานเพลิงศพพระราชวริยสุนทร (ยิน วรกีจโจ ป.ธ.๕). สำนักพิมพ์เสียงเชียง.
- โพสต์ทูเดย์. (2558). แกะรอยไทย ในพระตะบอง. สืบค้น 18 มีนาคม 2567, จาก <https://www.posttoday.com/lifestyle/340428>
- รุ่งอรุณ กุลธำรง. (2556). วัดกับมัสยิดริมคลองแสนแสบ : ความเป็นมาและการดำรงอยู่. วารสารไทยศึกษา, 8(2), 59-96.
- วรภรณ์ จิวชัยศักดิ์. (2556). คลองแสนแสบ : ความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลง. วารสารไทยศึกษา, 8(2), 1-23.
- วลัยลักษณ์ ทรงศิริ. (2022). วัดกระโดนหรือวัดปราบปัจจามิตร. สืบค้น 18 มีนาคม 2567, จาก <https://www.blockdit.com/posts/6341a0d61164e653f85a63d1>
- ศานติ ภัคดีคำ. (2553). คลองแสนแสบ : ความสำคัญในฐานะเส้นทางเดินทัพไทย-กัมพูชา. วารสารหน้าจั่วว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมไทย, 6(2552), 165-180.

- ศานติ ภัคดีคำ. (2549). ศิลปจารึกเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ณ วัดพุทธโฆษาจารย์ กรุงเทพมหานคร (K.1213). วารสารดำรงวิชาการ, 5(2), 172-186.
- ศานติ ภัคดีคำ. (2557). วัดเทพศิลา วัดของเจ้าพระยาบดินทรเดชา ที่สร้างคร่าวชุดคลอง “แสนแสบ”. สืบค้น 18 มีนาคม 2567, จาก https://www.silpa-mag.com/history/article_39250
- ศานติ ภัคดีคำ. (2560). “เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กับบทบาทสร้างเมืองใหม่ในกัมพูชา”. สืบค้น 15 มีนาคม 2567, จาก https://www.silpa-mag.com/history/article_43224
- กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม. (2567). เปิดที่มา “ถนนเชียงใหม่” ฝั่งธนบุรี ชื่อ “เชียงใหม่” แต่ทำไมมาอยู่กรุงเทพฯ?. สืบค้น 29 พฤษภาคม 2567, จาก https://www.silpa-mag.com/history/article_133163?